

Giel Schuffelers (hotelschool): van Grosvenor House in Londen naar BusterRent in Amsterdam

Tegenwind nodig om vooruit te komen

Oud-hotelschool student Giel Schuffelers is een verwoed kitesurfer. Kitesurfers hebben harde tegenwind nodig om zo hoog mogelijk de lucht in te gaan. Voor Giel geldt dat ook in zijn professioneel leven. Als alles op rolletjes loopt, is de uitdaging snel verdwenen en wordt het tijd op zoek te gaan naar iets nieuws.

Als je na je opleiding bij de Hoge Hotelschool Maastricht aan de slag kunt als event manager bij de hotelketen Le Meridien Apollo in Amsterdam en daarna in diezelfde functie bij het Grosvenor House Hotel in Londen, met uitzicht op Hydepark, lijkt je carrièrepad in de hotellerie uitgestippeld. Zeker als hospitality in je genen zit.

Wat trekt jou in hospitality?

Giel: "Vanaf mijn 14e is hospitality in mijn bloed gaan kruipen in het

Brand's Beerhoes tegenover het station in Maastricht. Daar tapte ik stiekem de mooiste biertjes, als de kastelein even aan het 'sjansen' was met z'n vriendin. Via vele wegen ben ik verder gegaan in de hotellerie. Ik heb altijd een 5 sterren ambitie gehad. Grosvenor House in Londen, met 2000 man voor lunch en 's avonds nog eens voor diner, met vele celebrities, is wel het hoogtepunt geweest. Wat mij in de hospitality industrie aanspreekt, is de dynamiek tussen de verschillende afdelingen die elkaar allemaal nodig hebben en versterken van midden, laag tot hoog. Daarnaast vind ik het leuk werken in de diversiteit aan culturen. De high profile evenementen in het Londense hotel voor het koninklijk huis of de Engelse Oscars waren het neusje van de zalm. Die evenementen gaven mij echt een kick."

Toch ben je in 2007 als freelance event producer aan de slag gegaan. Ben je dan anders met hospitality bezig?

Giel: "Door het freelancen krijg je een andere mentaliteit. Je schuift op in de richting van het ondernemerschap. Mijn vakgebied is evenementen en daar heb je hospitality zeker bij nodig. De hotelschool en de hotello's hebben mij de managementmentaliteit bijgebracht. Dat heb ik goed kunnen gebruiken in mijn verdere loopbaan."

Tegenwoordig zit je in de verhuur van busjes. Hoe ben je daarin terecht gekomen?

Giel: "Ik was destijds al 6 jaar aan het freelancen en ik had geen uitdaging meer. Via een vriend ben ik met mijn oude compagnon een broodje zalm gaan eten. Toen zijn we begonnen met het eerste busje op een gratis parkeerplaats in Amsterdam. Ik freelancte nog steeds en moest tussendoor met m'n brommertje op en neer, stiekem de telefoon aannemen, klanten mailen en de administratie doen. Vier maanden en vier busjes verder was het genoeg en hebben we een pand met terrein gehuurd en zijn we er 100% voor gegaan. Hospitality komt hier ook min of meer terug omdat ik de klant

c.q. gast een ervaring wil geven die van het begin tot het einde klopt. Alles is bij ons gemak, van begin tot eind, het kantoor is gezellig en je krijgt een goede kop gemalen verse koffie. Het regelen, het samenwerken, mensen voor je winnen en de gunfactor is toch iets wat je meekrijgt van de 'vaksjoal'."

BusterRent profileert zich als goedkope verhuurder. Is er wel ruimte voor hospitality?

Giel: "Als je naam wilt opbouwen, moet je je ergens mee profileren. Dat doen wij met goedkoop huren. Wij pakken iets minder marge, maar daardoor meer volume per rit. Doordat we een slimme website hebben en de incheck ervaring snel en simpel is, is de klanttevredenheid veel hoger. Je kunt bij ons online inchecken, je ondertekent je huurcontract op de i-pad en je krijgt het contract samen met je factuur en foto's van de bus in je mailbox. Bij de grote verhuurders sta ik lang in de rij te wachten en ga ik nog steeds weg met een boek aan papierwerk. Dat is ouderwets en geeft irritatie, dat nemen wij volledig weg."

Ben je iemand die kansen grijpt als ze voorbij komen? Of zit er toch een logische lijn in je loopbaan?

Giel: "De stap naar BusterRent was voor mij logisch aangezien de ondernemer in mij ongeduldig werd. Ik wilde altijd het wiel opnieuw uitvinden, maar dat is niet nodig. Nu heb ik gekozen om een stuk van de taart van bestaande business te

pakken en te verbeteren. Deze kans diende zich aan en die heb ik gegrepen. Uiteindelijk gebruik ik alle ervaringen uit de horeca en evenementen in deze nieuwe uitdaging. Van planner, tot vliegende keep, improviseren en soms toneelspelen, gastheer en manager; het komt allemaal terug."

Op dit moment maak je met je gezin een wereldreis. Kun je je werk wel loslaten?

Giel: "Ik vind het fijn om samen met het gezin zoveel mooie dingen te zien. En te kitesurfen natuurlijk! De vrijheid, die is machtig. Loslaten is heel moeilijk maar je moet wel. Een paar jaar geleden werkte ik nog alleen. Zeven dagen per week moest ik tot 's avonds 23:00 uur de telefoon opnemen. Dat hield ik natuurlijk niet vol en daar heb ik veel van geleerd. Ach ja, met kitesurfen heb je ook tegenwind nodig om vooruit te komen. Toen heb ik een U-turn gemaakt. Nu heb ik vier goede medewerkers die alles oppakken en die ik vertrouw. Het systeem staat er. Dat maakt het makkelijker. Met het oog op de toekomst en uitbreiding zal ik ook wel moeten."

Is er nog steeds een klik met de Hotelschool Maastricht?

Giel: "Als ik hotellos tegenkom, dan is er altijd een klik. Dat is een lekker gevoel. Als Mestrechteneer ben ik af en toe in de stad te vinden. Mijn ouders wonen om de hoek van de hotelschool. Dus soms loop ik over het terrein om oude herinneringen op te snuiven."